

CSODATÉVŐ

A RÖSZKEI SZENT ANTAL PLÉBÁNIA
HAVONTA MEGJELENŐ LAPJA

Tartalomból:

Miseszándékok 2. old.

Részlet:

Michel Quoist: Itt vagyok,
Uram! című könyvéből
3. old.

Egyházközségi hírek
5. old.

Újévi jókívánságok
6. old.

Elgondolkodtató:
Beppo
7. old.

Advent angyalai
9. old.

Ünnepi receptek:
„Skót és Sándor keksz”
11. old.

Kalendárium:
Keresztes Szent János
12. old.

Advent
18. old.

KARÁCSONY
20. old.

Karitás csoport hírei
22. old.

Viccek: 23. old.

Rejtővénnyel: 24. old.

Imádság egyedül lévőkért karácsonykor

Istenünk, kérünk, segítsd különösen azokat,
akik otthonra vágnak, nincs családjuk, sem
barátjuk. Értess meg velük, hogy Te róluk sem
feledkezel meg ezekben a napokban! Különösen
is gondold azokra, akik gyászolnak, éppen most,
amikor annyian örülnek. Ne engedd, hogy
karácsonyi örömünk önző legyen, zárt körben
csak magunkkal törődjünk! Segíts, hogy éppen
ott gyűjtsünk fényt, ahol erre leginkább
szükség van, a sötétben!

Ámen

Miseszándékok

*December (az esti szentmisek időpontja 17h)*Szentek és
ünnepeink

1. 2. 3. 4. 5. 6.	Kedd Szerda Csütörtök Péntek Szombat Vasárnap	Király Józsefné Vajda Erzsébet 9h: Rózsafüzér Társulat élő és elhunyt tagjai és Tóth Valéria este: Mulati Jenőné Bóka Piroska és Márki Imréné Bóka Mária	Szent Blanka Szent Lúcius Xavéri Szent Ferenc Damaszkuszi Szent János Szent Crispina vértanú Advent 2. vasárnapja Szent Miklós
7. 8. 9. 10. 11. 12. 13.	Hétfő Kedd Szerda Csütörtök Péntek Szombat Vasárnap	Lenkó Antal 9h: Fodor Lajos, Fodor Szilveszter, Szűcs Mária este:	Szent Ambrus Szeplőtelen Fogantatás ünnepe Szent Valéria Szent Eulália Szent Damazus pápa Chantal Szent Franciska Advent 3. vasárnapja Szent Lúcia
14. 15. 16. 17. 18. 19. 20.	Hétfő Kedd Szerda Csütörtök Péntek Szombat Vasárnap	Szabó Etelka 9h: este: Börcsök Károly, Pap Ilona	Keresztes Szent János Szent Valér Szent Albina Szent Lázár Szent Gracián Boldog V. Orbán pápa Advent 4. vasárnapja Szent Teofil
21. 22. 23. 24. 25. 26. 27.	Hétfő Kedd Szerda Csütörtök Péntek Szombat Vasárnap	16h: 9h: Császár Gábor este: 9h: Hevesi András, Fenyvesi Géza; élő és elhunyt családtagok este: NINCS SZENTMISE 9h: Papp Szilveszter és neje, Sárkány Rozália este:	Kaniziusz Szent Péter Szent Flórián Kenty Szent János Ádám és Éva Karácsony Szent István első vértanú Szent János apostol
28. 29. 30. 31.	Hétfő Kedd Szerda Csütörtök	Pap Antal, Magda József, Pipicz Mária, Varga István 16h:	Aprószentek Becket Szent Tamás Szent Libériusz Szent Szilveszter pápa

ESTI FUTBALLMÉRKŐZÉS

Az emberek időben és helyben sokszor „máshol” szeretnének lenni, mint ahol éppenséggel a valóságban vannak. Veszedelmes és illuzórikus vágy ez. Mert az Atya akarata szabta meg, állapította meg mindenki helyét a Világban, s hogy önmaga életét sikerrel vezesse, kormányozza, hogy haszonnal és eredménnyel működjék közre a Világ sorsának formálásában, ezt a helyet kell a legtökéletesebben betöltenie. Isteni mű ugyanis az élete.

*

„Ő (Krisztus) egyeseket apostolokká, másokat prófétákká, ismét másokat evangélistákká, pásztorokká és tanítókká tett, hogy istenszolgálatra neveljék a szenteket és fölépítsék Krisztus testét, amíg mindnyájan el nem jutunk a hitnek és Isten fia megismerésének egységére és meglett emberré nem leszünk, Krisztus teljességének mértékében. Akkor nem leszünk többé éretlenek, akiket a megtévesztő emberi tanítás és a tévedésbe ejtő álnokság minden szele ide-oda hány és tovasodor. Inkább igazságban fogunk élni és szeretetben teljesen egybe fogunk nőni a fővel: Krisztussal. Ő az, aki az egész testet egybekapcsolja és összetartja, a különböző ízek segítségével és minden tag arányos együttműködésével. Így növekszik a test és építi föl önmagát a szeretetben.”
(Ef 4,11-16)

*

Tízezer árnyék rezgett, remegett a sportstadionban ma este.
És amikor a fényszórók bársonyos zöldre festették a hatalmas pályát, tízezer hangú énekkar kezdte meg mesés kórusát.

A szertartás-mester jelt adott a különös ünnepségre.

Az impozáns szertartás zökkenő nélkül zajlott le.

A fehér labda felszolgálótól szolgálóig szállott kényes, előre megszabott pontossággal.

Egyik féltől a másikhoz röppent gyephegyet súrolva vagy a fejek fölött repülve.

Posztján állott mindenki, hogy simán vegye és maga is kimért rúgással továbbítsa a harmadik felé, ki már várta, s fogadta.

És mert mindenki jól végezte dolgát ott, ahol éppen állnia kellett, mert a szükséges törekvése megvolt, s mivel tudta, hogy rászorul a többiekre, lassan de biztosan haladt a mezőnyben a labda.

És amikor mindegyik tagja megkapta munkája érdemét, amikor egybefogta mind a tizenegy játékos szívét, a csapat megkaparintotta a labdát – s berúgta a győztes gólt.

*

Mikor a mérkőzés végeztével a hatalmas tömeg kifelé hullámozott a hirtelen szűkké vált utcákon, arra gondoltam, Uram, hogy az emberiség története, amely számunkra olyan hosszúra

nyúló összecsapás, számodra – talán – ilyen nagy ünnepi mérkőzés, csodálatra méltó szertartás, amely az idők hajnalán kezdődött és csak akkor ér majd véget, mikor az utolsó játékos is befejezte végső erőfeszítését.

Ebben a világban, Uram, mindegyikünk szerepe eleve meg van szabva ott, ahová bennünket Te, Legfelsőbb Edzőnk, helyeztél bennünket.

Szükséged van ránk, testvéreinknek is szüksége van ránk és nekünk szükségünk van mindenkire.

Nem annyira a hely a fontos, Uram, amelyre kijelöltél bennünket, mint jelenlétem és az összjátékom tökéletes pontossága.

Mit számít az, hogy csatár vagyok-e, avagy hátvéd, ha a formám teljességének csúcspontját adom.

.....

Íme, előttem van a mai napom, Uram.

Nem menekültem-e túl gyakran a taccs-vonal mögé, hogy két kezemet zsebre vágva bíráljam a többiek erőfeszítését?

Jól megálltam-e a helyemet, amikor Te végignéztél a pályán és magakadt rajtam a szemed?

Jól vettem-e szomszédom ügyes átadását, avagy a túlsó szélről beadott keresztező labdát?

Jól szolgáltam-e labdával társaimat? Nem kerestem-e egyéni törekvéssel a magam dicsőségét?

Részt vettem-e játék felépítésében, a támadás előkészítésében, a közös győzelem érdekében?

Küzdöttem-e bátran a félidő végéig, hibák, rúgások és sebesülések ellenére is?

Nem zavarodtam-e meg a nézőközönség vagy játékos társaim viselkedése láttán? Nem keseredtem-e el a szemrehányások és a meg nem értés miatt? Nem pöffeszkedtem-e a vastapsok hallatára?

Gondoltam-e arra, hogy imádságképpen játsszam le e mérkőzést, nem feledkezve meg arról, hogy Isten szemében az emberek eme játéka is lehet a legbensőségesebb vallásos ünneplés?

Visszatérek az öltözőbe pihenni én is, Uram.

De holnap – ha megadod a kezdő rúgást – újabb félidőbe kezdek...

És ezenképpen minden napon.

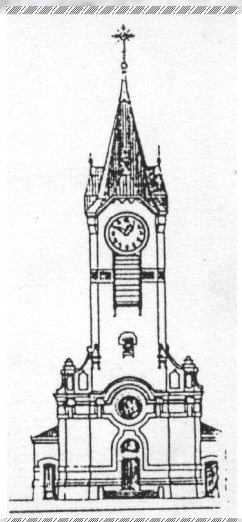
Add, hogy ez a mérkőzés, amelyet minden testvéremmel együtt játszok majd le, olyan fenséges szertartás legyen, amelyet igazán vársz is tőlünk;

Hogy amikor majd bírói sípoddal „lefűjod” az életünket, valamennyien bejussunk az Égi Kupa válogatott csapatába...

(Szerkesztette: Ábrahám Judit)

(Részletek Michel Quoist: Itt vagyok, Uram! című könyvéből)

Egyházközségi hírek:

Plébániai kormányzónkat, **Liskai Tamást**, a következő telefonszámokon lehet elérni:

06-30-359-1050, 273-260.

Miserend: kedd-szombat: 17.⁰⁰
vasárnap: 9.⁰⁰ és 17.⁰⁰

A plébánia ügyfélfogadási rendje:

Kedd - Péntek: 9⁰⁰ - 12⁰⁰ -ig.

A plébánia weboldala:

www.plebaniahivatal.roszkenet.hu

December hónapban a szentmisék rendje:

Adventben:

kedd-péntek:	6.30
szombat:	17.00
vasárnap:	9.00 és 17.00

Advent után:

kedd-szombat:	17.00
vasárnap:	9.00 és 17.00

December 12-én, szombaton 15 órától tartja adventi foglalkozását a plébániai **családcsoport**. A bevezető előadás témája: *Közösség és társadalom. Személyes kapcsolatok és eltömegesedés. Önállóság és tömegvélemény/csordaszellem viszonya*. Az előadást követlen beszélgetés, majd adventi alkotóház követi valódi Karácsonyváró hangulatban.

A **„Szállást keres a Szent Család kilenced”** ájtatosságot a hajnali Rorate misek után tartjuk.

December 21-én, hétfőn karácsonyi CARITAS csomagok készítésére kerül sor kora délutántól a hittanteremben. Minden segíteni kész embert szeretettel várunk!

December 22-én, kedden 17 órai kezdettel a **Karitás csoport** szervezésében Páduai Szent Antal imaórát tartunk a templom sekrestyéjében.

Idén december 21-én, 22-én és 23-án lesz községünkben a **betlehemezés**. Akiknél eddig nem voltak, de most szeretnék, hogy menjenek, kérjük, jelezzék a sekrestyében, vagy Ábrahám Judit tanárnőnél.

Folytatás >>>

Egyházközségi hírek:

December 24-én, Karácsony Szenteste **16** órakor kezdődik az *idősek ünnepi szentmiséje* (vigília-mise), melynek keretében az iskolás fiatalok betlehemes játékot adnak elő.

December 26-án este **NEM LESZ SZENTMISE** templomunkban.

December 31-én, Szent Szilveszter papa emléknapján, a polgári év utolsó napján, **16 órakor** lesz a „Te Deum”, vagyis az év végi hálaadó szentmise.

2010. január 1-én, Szűz Mária, Isten Anyja ünnepen, az Újév első napján, ünnepi miserend lesz templomunkban (**9** es **17** órakor lesz szentmise).

Ú
J
É
V
I

J
Ó
K
Í
V
N
S
Á
G
O
K

Ö röm, szeretet, béke
R ossz volt a múlt, már vége
Ö römöd sok legyen, bánatod semmi
M ikor éjfél eljön, a múlt év eltűnik
Ö rülhetünk az újnak
K i barát volt most is az maradhat
K i tovább lép, az viszont haladhat
E lfeledni bűt haragot bánatot
L ezárni a régi sérelmet gondot
T elítse életed, öröm, szeretet, és béke
E hhez kívánok neked nagyon sok szépet
L egyél mindig vidám, örülj minden szépnek
I sten segítsen mindig boldognak lenni
B oldogság, bor, búza és minden
O ltalmazzon minket ez Új esztendőben
L egyen örömünk, örüljünk minden szépnek
D udaszó, vagy trombita, szóljon most harsogva
O tt búcsúzik az ó év
G yorsan követi az új
Ú j év új remény
J áté, öröm, béke és szeretet
É n így kívánok most neked
V idám boldog új évet
E zerszer szebbet a réginél
T öbb rím ide már nem fér B.U.É.K.

Elgondolkodtató!!!

Tanulságos történetek!

Beppo

Minden gyermek iskolában volt már, csak a nyolcéves Beppo állt magányosan egy domb tetején, és mereven bámulta az ég egy pontját. Egy aprócska piros pont volt ott látható, amiatt lógott Beppo az iskolából. Egy piros luftballon. 20 lírájába került, és ez rengeteg pénz volt Beppo számára. Mégis megvette a lufit, és a domb tetejéről a levegőbe eresztette.

Senkinek nem beszélt arról, amit tervezett. Titokban írta meg azt a levelet is, amelyet a lufi zsinórjára kötött. Aztán, amikor már minden gyermek az iskolában volt, kilopakodott, és felsietett a dombra, hogy a lufit szélnak eressze.

"Kedves Isten" - állt nagy betűkkel a papíron - "Néhány hét múlva kistestvérkém születik. Már most is hatan vagyunk testvérek, és szüleimnek kevés pénze van. A picinek majd Pedróval és velem kell aludnia, mert nincs elég ágy. Kérlek, kedves Isten, küldj nekünk egy szalmazsákot, lehet használt is! Arcoleban lakom, Olaszországban. Beppo Sala"

Ezt írta Beppo, és abban reménykedett, hogy akinek a levelet szánta, el fogja olvasni, és amikor a kis piros pontocska eltűnt a magasban, nagy nyugalommal hazaballagott: Isten segíteni fog!

A következő napokat nehezen viselte Beppo. Tele volt várakozással és feszültséggel. Semmi sem történt. Mintha soha nem is létezett volna a piros lufi. Az egyetlen, ami mégis történt az az, hogy büntetést kellett letöltenie a lógás miatt.

Aztán mégiscsak történt valami. Négy nap telt el a levél elküldése óta. Hazafelé menet már messziről meglátta házuk előtt a postás kocsit. Izgatottan rontott be a lakásba. Az egész család a konyhában gyűlt össze. Az asztal közepén ott feküdt egy csomag. Sala papa a postással vitatkozott. Beppo a nagy hangzavarban is tisztán hallotta édesapja basszushangját.

- Postás létedre, Antonió, nem érted meg, hogy lehetetlen, hogy ez a csomag nekünk jött?

A postás az égre emelte a szemét.

- Jaj, de buta vagy! - kiáltotta - Nem tudsz olvasni? Sala. A Sala család részére. Itt áll, ni!

- Tényleg ez a nevünk. De senkit nem ismerünk Rovigóban. Ajándékot pedig nem fogadok el, ezt nagyon jól tudod. Fogd ezt a pakkot, és vidd vissza!

Azzal akkorát csapott a csomagra, hogy a a földön üldögélő kisebb gyerekek az asztal alá menekültek.

Beppo nem bírta tovább.

- Hát nyissátok már ki a csomagot! - kiáltotta izgatottan - Akkor majd kiderül, nekünk szól, vagy sem.

A zaj elhalkult. Vastag szemöldöke mögül szigorúan nézett az apa a fiára, és gondolkodott.

- Nos - fordult a postáshoz, - hallottad, nyisd ki!

Sietve bontotta a férfi a zsinórokat. Amikor a doboz tetejét leemelte, néma csönd lett a konyhában. Mindenki látta, annak hófehér tartalmát: pelenkák, ágynemű és apró gyermekruhácskák! Nem volt ugyan minden vadonatúj, de tiszta és vasalt. Valóságos kincs a Sala család számára! A mama szeme nedvesen csillogott.

Nem csoda, hogy Isten éppen Rovigóban, Arcolétól majdnem 100 km-re távol adott postára egy csomagot a Sala család részére?

- Szerencse, hogy nincs feladó! - gondolta Beppo - így legalább a papa nem tudja visszaküldeni a csomagot.

Mialatt a csomag tartalma kézről kézre járt, Beppo észrevétlenül kilopakodott az ajtón. Telve volt a szíve. Lélekszakadva rohant a dombra, ahol négy nappal azelőtt a piros lufit útjára bocsátotta, és megköszönte az ajándékot a jóságos adakozónak.

Angyalok nélkül elképzelhetetlen az ünnepi készülődés és a karácsony.

Angyalok ülnek a karácsonyi asztal körül, és a fenyőfát is díszíthetik apró angyalok.

A latin eredetű szó (adventus) megérkezést jelent.

Adventi angyalok, Angyalok nélkül elképzelhetetlen az ünnepi készülődés és a karácsony. Angyalok ülnek a karácsonyi asztal körül, és a fenyőfát is díszíthetik apró angyalok.

A latin eredetű szó (adventus) megérkezést jelent. A jézus születésére való várakozás, a felkészülés, a reménykedés időszaka. András napjához legközelebb eső vasárnap és december 25-e közötti négy hetes "szent idő" a karácsonyra való lelki felkészülés ideje. Advent első vasárnapja legkorábban november 27-én, legkésőbb december 3-án lehet.

A régi időkben éjfélkor harangszó hirdette advent, valamint az egyházi év kezdetét. Eredete az 5-6. századra nyúlik vissza, ebben az időben az emberek szigorú böjtöt tartottak. Napfelkelte előtt hajnali miséket tartottak, amelyeket "angyali misének", "aranyos misének" is neveztek. 1611-ben a nagyszombati zsinat advent első vasárnapjától vízkeresztig megtiltotta az esküvőket, zajos mulatságokat. Egyes elméletek szerint Advent négy hete a Krisztus eljövetele előtti négyezer éves sötétséget szimbolizálja. Ennek az elméletnek nincs igazolása a liturgiában.

Az adventi koszorú hagyományának első nyomait a néprajzkutatók északon, a Keleti-tenger partvidékén és szigetvilágában találták meg. Fűzfavesszőből koszorút fontak és örökzöldet csavartak köré. Ez a szokás később Európa más vidékein is meghonosodott.

A valódi adventi koszorú készítése a 19. században jött divatba. Egy hamburgi lelkész otthonába egy hatalmas fenyőkoszorút erősített a mennyezetre, melyen 24 gyertya volt, minden adventi napra egy-egy. Később az egyszerűség kedvéért csak négy gyertyát helyeztek el a koszorún. Minden adventi vasárnapon eggyel több gyertyát gyújtottak meg. A gyertyákat vörös és aranszalagokkal díszítették, az élet és fény jelképével.

Az advent az ünnepekre való ráhangolódás, a készülődés ideje.

Advent angyalai

Az első vasárnap angyala

Négy héttel karácsony előtt valami nagyon fontos dolog történik: egy angyal kék köpenybe öltözve leszáll az égből, hogy közelebb húzódjon az emberekhez. A legtöbb ember ezt észre sem veszi, mert túlságosan el van foglalva mással. De azok, akik jól figyelnek, meghallják a hangját. Ma van az első napja, hogy az angyal először szól, s keresni kezdik azokat, akik meg tudják és meg akarják hallgatni őt.

A második vasárnap angyala

A második adventi vasárnapon piros palástba öltözött angyal száll le a mennyekből, kezében egy nagy serleget hoz. Az angyal szeretné megtölteni az aranyserlegét, hogy tele vigye vissza a mennybe. De mit tegyen a serlegbe? Játékot?

Ajándékot? Törékeny, finom szövésű ez a serleg, a Nap sugaraiból készült. Nem tehet bele kemény, nehéz dolgokat. Az angyal észrevétlen végigmegy a világ összes házán és lakásán, mert valamit keres. Tiszta szeretetet minden ember szívében. Ezt a szeretetet teszi a serlegébe, s viszi majd vissza a mennybe. Mindazok, akik a mennyben élnek, fogják ezt a szeretetet, s fényt készítenek belőle a csillagoknak. Ezért olyan jó felnézni a hunyorgó, ragyogó csillagokra.

A harmadik vasárnap angyala

Advent harmadik vasárnapján egy fehér ragyogó angyal jön le a földre. Jobb kezében egy fénysugarat tart, amelynek csodálatos ereje van. Odamegy mindenkihez, akinek tiszta szeretet lakik a szívében, s megérinti fénysugarával. Azután a fény ragyogni kezd az emberek szemében, s elér a kezükhöz, lábukhoz és egész testükhöz. Így még az, aki a legszegényebb, legerencsétlenebb az emberek között, az is átalakul, s megszállja a béke, a tiszta szeretet és a boldogság érzése.

A negyedik vasárnap angyala

A karácsony előtti utolsó vasárnap egy nagy, lila lepelbe öltözött angyal jelenik meg a mennybolton, és járja be az egész Földet. Kezében lantot tart, és azt pengeti. Közben szépen énekel hozzá. Ahozz, hogy meghallhassuk, jól kell figyelniünk, s szívünknek tisztának kell lennie. A béke dalát énekli. Sok kis angyal kíséri, s együtt énekelnek. Daluktól valamennyi mag, amely a földben szunnyad, felébred, így lesz majd új élet tavasszal a Földön.

„Karácsonykor az
angyalok a földre
szállnak, térjenek be
hozzád és maradjanak Nálad!”

Karácsonyi szeretet

Mikor szent karácsony
Angyalai szállnak,
Öröm a vendége
Minden igaz háznak.
Eltörpül ilyenkor,
A lárma, az árnyék,
Megszépül a szívben
Minden igaz szándék.
Mert Karácsony este
Isten jár a földön,
Hogy templomává válják
Minden szív és hajlék.

Mikor szent karácsony
Csillagfénye árad,
Termo öle nyílik,
Minden barázdának.
S míg száll a szikra
A fenyőágon
Szaporodik a sok mag
Szerte a világon.
A megszentelt földbe
Az Isten veteget,
S minden elvetett mag
Szeretetet terem.

Ünnepi receptek

SKÓT KEKSZ

Elkészítés:

- A tojást elhabarjuk a cukorsziruppal, a cukorral, a vajjal, a sóval és a vaníliával.

- Majd ehhez hozzáadjuk a lisztet és a zabpelyhet. Összedolgozzuk, s ha elkészült sütőpapírral bélelt tepsire halmozzuk. Előmelegített sütőben 5-6 percig sütjük.

- Ha sütésközben szétfolyna, — ne ijedjünk meg!! — a sütési időt tartjuk be, vegyük ki a sütőből, melegen kaparjuk fel a sütőpapírról és még melegen formázzuk újra.

- Ha kihűlt cukormába mártjuk, s tetejére tört mogyorót szórunk.

Hozzávalók:

- ❖ 17,5 dkg zabpelyhely vagy müzli
- ❖ 20 dkg vaj
- ❖ 27,5 dkg cukor
- ❖ ½ rúd vanília kikapart bele vagy 2 cs. vaniliáscukor
- ❖ csipet só
- ❖ 1 tojás
- ❖ 3 ek liszt

Máz:

- ❖ porcukor
- ❖ víz
- ❖ mogyoró

SÁNDOR-KEKSZ

Hozzávalók (Tészta):

- 25 dkg rétesliszt
- Késhegynyi sütőpor
- 20 dkg cukor
- 1 cs vanilin cukor
- 1 tojás
- Csipet só
- 1 tk őrölt fahéj
- Késhegynyi őrölt szegfűszeg
- 25 dkg vaj
- 25 dkg darált mandula

Töltelék:

- Málna íz

Máz:

- 10 dkg porcukor
- 2 ek citromlé

Elkészítés:

A tésztát kidolgozzuk, s fóliában hűlni hagyjuk 2 órát. Majd vékonyra nyújtjuk, és karácsonyi formákkal kiszúrjuk.

200 °C-on 10 percig sütjük. Ha kihűlt két azonos formát málna ízzel összeragasztunk és a tetejét a mázzal megkenjük.

(Ez a sütemény elkészítésében lényegileg a karácsonyi mézeshez hasonlít, sőt sütés közben is hasonló mód viselkedik. A befejezést tekintve pedig a linzerfélékkel azonosul.)

Ízlés szerinti változtatások lehetségesek..

(Összeállította: Ocskó Sebastian)

Jó étvágyat!

Kalendárium

December 14. KERESZTES SZENT JÁNOS

Fontiveros, 1542. június 24. + Ubeda, 1591. december 14.

János alig volt kétesztendő, amikor atyja meghalt, és édesanyja, három gyermekével együtt, a legnagyobb nyomorúságba került. Ennek ellenére Katalin asszony legkisebb fiát, Jánost iskolába járatta Arévalóba, mert észrevette tehetségét. De hamarosan át kellett költözniük Medina del Campóba, ahol a legidősebb fiú, Francisco-Luis mint takács jobb munkalehetőséget talált. A három fiú közül a középső meghalt.

Jánosnak tanulnia kellett, csak hogy édesanyja a tanulás költségeit nem tudta fedezni. Ezért a jezsuiták kollégiumába került, ott tanult, de többfelé szolgált, hogy fenntarthassa magát. Ismételten megpróbálkozott valamilyen mesterség elsajátításával, de mindig kiderült, hogy ehhez nincs tehetsége. Adottságai a könyvek felé irányították, s a szíve az Egyház szolgálata felé vonzódott. Egy ispotály alapítója, amikor fölismerte János tehetségét és nemes szándékát, elhatározta, hogy viseli tanulásának költségeit, s megígérte, hogyha pappá szentelik, kórházi lelkészként fogja alkalmazni.

Csak hogy Jánosnak soha nem volt ahhoz hajlandósága, hogy életét mások által megszabott irányban és utakon folytassa. Mint atyja, ő is maga akarta meghatározni sorsát. Döntését, amellyel egy határozott hívásra válaszolt, semmi sem befolyásolhatta. Ennek megfelelően egy szép napon belépett a medinai kármelitákhoz.

A kolostorban élő testvérek reménykedve néztek az ifjú novíciusra. Továbbtanulásra szánták, s miután megvizsgálták képességeit, a Salamancai Egyetemre küldték, ahol elvégezte a teológiát. Mikor aztán fölszentelése után a kármelita rend úgy vélte, hogy rendelkezhet vele, János közölte előljáróival, hogy elmegy karthauzinak. De éppen ekkor – látszólag véletlenül, valójában a Gondviselés bölcs jóságából – találkozott Avilai Szent Terézzel, és ebben az egy esetben a mások akaratát oly kevésbé követő János fejet hajtott, és Teréz tanácsa szerint végképp elkötelezte magát a Kármellel. Kinyilvánította, hogy kész megmaradni a kármelita rendben, azzal a föltétellel, hogy – és az eszmét Szent Teréziától vette át – biztosítják számára a rend eredeti szigora helyreállításának lehetőségét.

János 1568. november 28-án érezte először, hogy megragadja lelkét az az ideál, amely később a Keresztes szentet formálta belőle: a sarutlan kármeliták ideálja. A megvalósításhoz a dorvelói kolostor alapításával fogott hozzá, s hamarosan további kolostorokat alapíthatott. Egymást követték a mancerai, a pastranai kolostor, az alcalai egyetemi kollégium – s közben megmutatkozott, hogy ez az önfejűnek látszó és mindig egyéni útjait kereső szerzetes milyen kiváló szervező. Tevékenységének, amely mindig a megújított szerzet szolgálatában állt – és a rend tagjai atyjuknak és nevelőjüknek tekintették őt –, csak a halál vetett véget. Ez az „égi és isteni ember”, ahogy

Szent Terézia nevezte, miután öt évig gyóntató volt az avilai Megtestesülésről nevezett kolostorban, kiváló lelkipáternek bizonyult, aki szenteket tudott nevelni.

A renden belül azonban az elméleti és joghatósági viták odáig fajultak, hogy Jánost a testvérei a toledói konventben egy cellába zárták és rabként tartották fogva. A cella végtelennek látszó sötétségét arra használta föl, hogy megrajzolja saját lelke képét. Mikor végre elhagyhatta börtönét, magával vitt egy iskolás füzetet tele olyan tájak és jelenetek rajzaival, amelyeket ugyanebben az időben és ugyancsak Toledóban El Greco festett. A dolgok természetes rendje szerint vad és keserű szavakat várnánk tőle haragja és keserősége kifejezésére a kegyetlen bánásmód miatt. Ehelyett, mintha mindez nem is vele történt volna, derűsen rajzolja és festi a szabadság diadalát, melyet nem lehet sem börtönbe zárni, sem megbilincselni: a szeretet szabadságát.

Börtönében írt elemzéseinek alaptémája a szeretet küzdelmei a Lélek sötét éjszakájában; a lélek csodálatos útjai a Lelki páros ének mélységeiben és tágasságában. Mindaz, amit leírt, különböző módszerekkel készült önarckép; románcok, amelyekben – az egy vonallal készült vázlatokhoz hasonlóan – a Szentháromság, a misztikus Test, a Megtestesülés szépsége és a lélek minden szabadsága benne foglaltatik, úgy, ahogy azt csak a 136. zsoltárban lehet megtalálni.

Toledói börtönéből megszabadulva János Andalúziába ment. Három esztendő kivételével, amelyet Segoviában töltött, további élete ezen a tájon folyt le. Andalúzia lelke, napfénye, színei, éghajlatának heve, népének szenvedélyei, zsidó és mór legendái s titokzatos történetei, mind hatottak a misztikus és gondolkodó, a költő és művész lelkére. Egy vershez írt kommentárban vagy új költeményben sűrűsödtek össze, hogy aztán teljességükben az egész keresztény kultúra kincsesházát gazdagítsák. János nem feledkezett meg fő feladatáról sem, arról, hogy napról napra tökéletesedjék, s mindenütt, minden pillanatban átadja magát a kimondhatatlan istentapasztalás élményének.

Keresztes Szent János egészen egyedülálló jelenség. Egész irodalmi termése önéletrajz természetű, és telve van fennkölt érzésekkel és optimizmussal. Meggyőződésének ereje és következetessége, a könnyedség, amellyel meghatározásait fogalmazza, és mindenekelőtt a biztonság, amellyel az életszentség szabályait a semmiből megformulázza – mindezekből egy olyan ember képe rajzolódik ki előttünk, akinek e földi élet, annak minden szenvedélye, s általában az emberi élet kalandja nem más, mint teljesen járulékos mozzanat az egyetlen lényegeshez: eljutni mindenáron az Istennel való egyesülésre, és a hozzá vezető átalakulásban élni.

Az élete rendkívül nehéz és kemény volt gyermekkorától a haláláig, pillanatnyi pihenés és szünet nélkül. Amikor Segoviában volt, Istentől azt kérte ajándékba, hogy megvetés és félreértések közepette élhessen, azért, hogy minél többet szenvedhessen. Krisztus pedig szívesen tartotta őt a keresztyén: Jánosnak, aki a reform első embere volt, saját rendjében szüntelen üldözést, megalázást, terhes feladatokat kellett vállalnia, veszekedő pártok és önző egyéni törekvések hálójában kellett eligazodnia. Mint szerzetes előljáró és sok új kolostor alapítója – aki állandóan úton volt és súlyos kötelezettségeknek tett

eleget – minden erkölcsi és fizikai szenvedés után is nyugodt megelégedettséggel szemlélte terhei gyarapodását.

Magatartásában és személyében ugyanaz történik, mint írásaiban: egy emberileg nézve tűrhetetlenül kemény élet prózai valóságából ének születik, amely nem más, mint maga az Isten iránti szeretet és épp ennek a kemény életnek a szeretete, mivel ez az élet biztosítja számára az istenszeretetet. A sok támadás és ellenségeskedés diszharmóniája, az önzések és egyéni ötletek emberi zaja, amelyek közepette élnie kellett, beleolvad ebbe az énekbe, és az egész együtt az életmű csodálatos harmóniáját – az Út a Kármel hegyére, a Lélek sötét éjszakája, a Lelki páros ének és a Szeretet eleven lángja c. művek bámulatra méltó szimfóniáját – adja.

„Este majd próbára teszek a szeretetben” – mondja egyik írásában, és joggal, mert „erre a célra, a szeretetre lettünk teremtvé”. Úgy látja, hogy a szeretetnek, e nehezen taglalható témának a titka abban rejlik, hogy igaz fogalmat kell alkotni a szeretetről. Az emberek ugyanis általában a szeretetet az ösztönök és az érzelmek birodalmában élik meg, holott a szeretet az az állapot, amelyben az embernek sikerül a gondolkodását, az emlékezetét és a szívét alávetnie a helyesen használt szabadságnak, és ezáltal a lélek minden képessége egyetlen célra irányul, amit a szeretet állít a lélek elé. Mert valójában csak az az ember veszti el a szabadságát, aki nem érti „hogyan kell igazán örülnie és szomorkodnia, mert nem fogta föl a jó és a rossz közötti különbséget”. Hiszen az emberek életük megoldását általában abban látják, hogy rögzíteni próbálják a lázasan hajszolt örömet és beteljesedést; vagy érzéketlenné teszik a szívüket a szenvedéssel szemben, vagy legalábbis könnyíteni akarnak a szenvedéseken. Keresztes Szent János számára a megoldás nem a menekülésben, nem az elfojtásban, s nem is kényszerhelyzetek szülte közönyben rejlik, hanem abban, hogy személyisége egységes, nyílt és Krisztushoz emelkedett. Szerinte minden attól függ, hogy valaki birtokában van-e a fölismerésnek, hogy milyen nagyságot és méltóságot jelent a gondolkodás, s hogy mekkora hatalom a szeretet, amely képessé teszi az embert arra, hogy a saját magától vagy másoktól eredő elméletektől függetlenül, szabadon éljen. „Egyetlen emberi gondolat értékesebb, mint az egész világ, ezért a gondolatnak egy méltó tárgya van: Isten.” Természetesen nem szabad megfeleledkezni arról, hogy Isten végtelenül fölülmúlja minden elképzelésünket.

Ez azonban a szeretetnek csak az egyik oldala. A másik oldal abban mutatkozik meg, hogy az embernek szeretet-igénye van. Szeretetet viszont akkor nyerünk, „ha oda viszünk szeretetet, ahol nincsen”. Isten Krisztus és az Egyház misztériuma által „saját Igéjét és szeretetét állítja közénk, hogy mi belőlük éljünk”. És ezzel minden megoldás megadatott.

A kérdés ezek után már csak az, hogy megszabadulunk-e álmaink, örömeink, vágyaink és reményeink alacsonyságától, azaz befogadjuk-e a saját életünkbe a mondott megoldásokat, azért, hogy örökre és szeretetből odaadjunk érte mindent.

Keresztes Szent János az istengyermekek tökéletes szabadságának a szentje. Egész élete liturgia, amelyben minden emberi valóság énekké és költészetté vált. Olyan, mint egy trubadúr, akit a természet, a szeretetben

töltött élet és a keresztt, a szeretetnek a legnagyobb megnyilvánulása ragadott magához. A kereszttjét úgy ölelte magához, ahogy egy muzsikos a hárfáját.

Röviddel a halála előtt kérte: olvassák föl neki az Énekek énekét, hogy a keresztt iránti szerelme új táplálékot kapjon. Ez a Szeplőtelen Fogantatás oktávján, éjféltkor történt (azaz december 16-án), s miközben a testvérek a kórusban megkezdték Mária ünnepi zsoltosmáját, János följuggott, hogy az égbe mehet és ott énekljen tovább a zsoltosmát. Ez volt az utolsó szava itt a földön. Úgy élt, és indult el ebből az életből, ahogy énekelte. Énekeit azok az erős és optimista lelkek öröklék, akik bármilyen területen – szeretetből – a szabadságért küzdenek. XI. Pius pápa 1926-ban egyháztanítónak nyilvánította.

1726-ban avatták szentté, ünnepét 1738-ban vették föl a római naptárba, november 24-re. 1969-ben áthelyezték december 14-re.

A nagy spanyol misztikus életéről, aki „nem rózsalugasban, hanem sötét és tövises úton át akart a tökéletességre jutni”, elsősorban a tulajdon művei tudósítanak.

Már egészen kis korában különleges módon tapasztalta, hogy Isten ajándékként a Szűzanya rendkívüli oltalma alatt áll. Kétszer is megtörtént, hogy játék közben vízbe esett, és a Szűzanya, amikor hozzá fohászkodott, eljött és kimentette. Ugyanígy csodálatos módon menekült meg, amikor fiatal klerikus korában egyszer fal omlott rá.

Miután Szent Teréziával találkozott, kigyulladt szívében a vágy, hogy helyreállítsa az ősi, kármelita szigort. Durvelo kármelita kolostorában előbb önmaga, majd két társa számára olyan cellát alakított ki, amelyben rendesen felállni vagy kinyújtózni sem lehetett. Fejpárnájuk egy kő, takarójuk széna volt. Istenben elmerülten járták a vidéket, hogy az evangéliumot hirdessék a szegényeknek. Nem koldultak, s énekelve a legnagyobb éhezést is elviselték, és ha valamit kaptak, azonnal továbbajándékozták a rászorulóknak.

Amikor János már rendi előjáró volt, egy tudós férfi lépett be a rendbe. Meglátta a kolostori könyvtárat, s lekicsinylően nyilatkozott annak szegényességéről. János elvette a tudós férfi személyes tulajdonát képező könyveit, és a kezébe adott egy katekizmust ezekkel a szavakkal: „Ahhoz, hogy a mennyei bölcsességre eljuss, és boldog légy, a tudományod nem segít semmit, mert ahhoz ártatlan gyermekké kell válnod.”

Csak az Isten iránti szerelem hevítette és a lelkek megszentelésével törődött, mégis tragikus módon belebonyolódott abba a harcba, amely a kármelita férfirend sarus és sarutlan irányzata között robbant ki. A toledói sarus kármeliták – akik az idők folyamán fellazult fegyelemhez szoktak – hat hónapra elzárták egy sötét és levegőtlen cellába. Senki sem látogathatta, a fehérneműjét nem váltották, a férgek iszonyatosan kínozták, s emellett mint lázadót és árulót állandóan bántalmazták. Éhezették, a szó szoros értelmében lábbal tiporták testét-lelkét, és hetenként kétszer az egész konvent színe előtt megvesszőzték. A végén már közel állt a halálhoz, de a kínzásoknál rosszabb volt számára az, hogy az Istentől való elhagyatottság éjszakájában élt, s úgy érezte magát, mint akit elnyelt a cethal.

Egy napon azonban a kegyelem megvilágosította és erőt adott számára. Akkor csíkokra tépte a takaróját és az ingét, kötelet font, s a tetőn át megszökött. A kötél azonban rövid volt, s bár halálosan ki volt merülve, egy

vakmerő ugrással sikerült a városfalra vetnie magát. Szökése csodálatos módon sikerült, de a nyomorúsága ezzel még nem ért véget. A kínzásoktól és éhségtől elgyötört Jánosnak hallania kellett a sarus rend atyáitól a szemrehányást, hogy megszökött a kereszt elől, nem volt állhatatos, és bizonyára Teréz anya is szökevénynek fogja tekinteni. Isten azonban melléje állt, és nyomorúságát öröme fordította.

Belső szabadsága lehetővé tette, hogy állandó szemlélődésben éljen, ugyanakkor gyakorlati feladatokat is megoldjon. Mint prior, rektor és provinciális végezte napi munkáját, s közben gyakran elragadtatásba esett. Egyszer a kvadrum falán véresre verte az öklét: a falat ütötte, hogy ellen tudjon állni az elragadtatásnak, mert egy látogatóval kellett tárgyalnia. Máskor egy segovai ember arra figyelt föl, hogy különös világosság árad a szent gyóntatószékéből. Mikor megkérdezte, hogy mi ez, János így válaszolt neki: „Hallgass, te bolond, ne beszélj róla!” 1572-ben pedig, amikor egy alkalommal Szent Terézszel a Szentháromságról beszélgettek, olyan erejű elragadtatásban volt része, hogy a szék, amelyben megkapaszkodott, vele együtt a magasba emelkedett.

János Segoviában az egyik falra elhelyezett egy képet, amely a keresztet hordozó Krisztust ábrázolta. Egy nap megállt a kép előtt imádkozni, s akkor ezeket a szavakat hallotta Krisztus ajkáról: „János testvér, kérj tőlem, amit csak akarsz. A szolgálatért, amelyet nekem tettél, teljesítem kérésedet.” A szent így válaszolt: „Uram, azt szeretném, ha fáradozásokat adnál nekem, melyeket érted viselhetnék, és azt, hogy kevésre becsüljenek és semmibe vegyenek.”

Mivel rendi neve a Keresztről nevezett János volt, mindig az elnyomottak pártjára állt. Többek között ezért szállt szembe páter Doriával – aki mint a sarutlan kármeliták általános vikáriusa, nagyhatalmú ember volt –, és védelmébe vette azokat az apácákat, akikre a vikárius megharagudott. Egy másik esetben szót emelt páter Grácián mellett. Grácián nagyon sok fájdalmat okozott Jánosnak, de amikor a már említett vikárius haragja lesújtott rá, János olyan merész hangú levelet írt Madridba a királyhoz, hogy a titkár, aki leírta, elborzadt tőle.

Az általános káptalanon János harcba szállt a szeretethez való jogának megvédéséért. A többiek azonban magára hagyták, sőt alkalmatlannak nyilvánították minden hivatal betöltésére. Mikor azonban megformulázták az ítéletet, ellenfelei is visszariadtak az igazságtalanságtól. Ezért megkönnyebbülten lélegeztek föl, amikor János bejelentette, hogy elmegy Mexikóba azzal a tizenkét kármelita testvérrel, akik ott fognak kolostort alapítani. Úgy tűnt, hogy ezzel sikerül botrány nélkül eltávolítani Jánost a rend spanyol tartományából. Röviddel ezután János így írt az egyik testvérének: „Páter György testvér! Nem jelent számomra semmit, hogy hivatal nélkül maradtam. Isten nagy irgalmasságot tanúsított irántam ezáltal!” Még azt is meg kellett érnie, hogy kizárták a rendből, sőt fanatikus apácák tűzre vetették az írásait.

Élete utolsó napjairól életrajzírója a következőket jegyezte föl: „1591 őszén János testvér orvosi kezelésre szorult. A térdében gyulladás támadt, amitől állandóan lázas volt. Baeza városába küldték, ahol rektorsága idején sok

öröme telt a kollégiumban. Ő maga éppen ezért nem akart odamenni, hanem úgy döntött, hogy Ubedába megy, ahol a prior nem kedvelte őt. Megérkezése után hamarosan kiderült, hogy az ubedai szerzetesek becsülik és szeretik, és ez még inkább felbőszítette a priort. A testvéreknek megtiltotta, hogy látogassák a beteget, megvonta tőle a szeretet minden megnyilvánulását, s ha maga belépett hozzá, csak szidta és becsmérelte Jánost. Ő mindezt angyali türelemmel viselte, és amikor a halál közeledtét érezte, magához kérte a priort, bocsánatát és áldását kérte. És ekkor győzött: a prior sírva borult az ágya mellé, és úgy imádkozott a haldokló mellett.”

Ennek a szentnek, akinek az útja a sötétségből vezetett a világosság felé, a halála – illő módon – éjfélkor következett be. De ez az éjfél csodálatosan fényes volt: az egyik testvér látta, hogy a mennyezetről az ágy fejénél egy fényes gömb ereszkedik alá, majd végighalad a test fölött és megáll a lábánál. Húsz lángot látott, amelyek egyetlen fényességgé egyesültek. Ez a fénygömb annak a világosságnak volt a jele, amely minden döntését megvilágosította: annak az egyetlen igennek, amellyel Isten izzó szeretetére válaszolt.

(Összeállította: Kiss Gábor)

**EZÚTON SZERETNÉNK
MINDEN KEDVES
OLVASÓNKNAK ÁLDOTT
KÉSZÜLÔDÉST,**

**SZERETETTELJES, BOLDOG
KARÁCSONYI ÜNNEPEKET,**

VALAMINT

**BÉKÉS ÉS
EREDMÉNYEKBEN
GAZDAG ÚJESZTENDÔT
KÍVÁNUNK.**

SZERKESZTŐSÉG.

Advent

Advent története

Azokban az időkben, amikor még boszorkányokban, varázslókban, gonosz lelkekben és mindenféle régi istenben hittek az emberek, azokból az időkből származik a varázskör gondolata. Koszorút fontak a szalmából, fűzfavesszőből vagy zöld fenyőágakból, és vörös meg arany színű szalagokkal díszítették.

A zöld a termés színe volt, a piros az életé, a sárga és az arany a fényé. A koszorú - vagy a kör - az örökkévalóság jelképe volt, és a varázserő is, amely nem törik meg, nem múlik el. Azt tartották, hogy az ilyen „szent” koszorúkkal minden gonosz szellem elől el lehet zárni a házat. Ez az ősi pogány varázslat idővel feledésbe merült. Csak 1838-ban újíttotta fel egy keresztény férfiú, Johann Heinrich Wichern protestáns lelkész. Ő alapította az első gyermekotthont Hamburgban. A ház egyik termébe fából hatalmas csillárt készíttetett, és minden istentiszteleten egy újabb gyertyát tűzött a csillárkoszorúba. Ez az ötlet gyorsan követőkre talált más gyermekotthonokban is. De csak 1860-ban, Berlin-Tegelben született meg az a gondolat, hogy a fakarikát fonott fenyőkoszorúval helyettesítsék, és a huszonnégy gyertya helyett csupán négyet tűzzenek rá, a négy adventi vasárnap jelképeként. Az első világháború idején protestáns vidékeken már minden családnál kigyulladtak az adventi koszorúk, de csak századunk ötvenes éveitől vált mindenütt általánossá. Néhány évvel ezelőtt találta ki egy jó üzleti érzékű kertész, hogy felújítja az ősi szokást, és ajtókra és ablakokra akasztható kis koszorúkat készít. Noha mára a legtöbb helyen elfelejtették már, miért kör alakúak a koszorúk, de a kedvenc forma és a kedvenc színek máig fennmaradtak.

Advent hagyománya

A latin eredetű szó - adventus - megérkezést jelent. S a Jézus születésére való várakozás, a felkészülés, a reménykedés időszaka. Bod Péter

ezt írja a 18. század közepén: „így neveztetnek a mostani rendtartás szerint a karácson előtt való négy hetek. Régen voltak hat hetek a Szent Márton napjáról fogva, aholott kezdi most is a görög eklézsiában négy hetekre szorítottatott ilyen fundamentomon, mert a Krisztusnak négy adventusa, eljövetele vagyon. Midőn a testben megjelent. Midőn a szívbe bészáll és az embert megtéríti. Midőn halála óráján elmégyen az emberhez. Midőn eljő az utolsó ítéletre. Rendszerint kezdődni szokott Szent András napján”, s négy karácsony előtti vasárnapot foglal magába.

Régi időkben éjféli harangszó hirdette kezdetét, egyszersmind az egyházi év megnyitását is. Advent alatt az emberek egykor szigorú böjtöt tartottak, falun eljártak a hajnali misére, a rorátéra, amit szép középkori kifejezéssel angyali vagy aranyos misének is neveztek, s Szűz Mária tiszteletére szenteltek.

Az adventi naptár

Adventi naptár már hetekkel karácsony előtt mindenfelé vásárolhatunk. A préselt ajtócskák mögött kis csokoládé-meglepetések várnak a kíváncsi „édesszájúakra”. Más adventi naptárak fából készült kis dobozokból állnak, vagy hosszú ajándékcsomagokból. De mindig 24 ajtócska, 24 zacskó vagy csomagocska van a naptárban, hogy december minden napjára jusson egy ajándék szentestéig.

Ezt a szép szokást egy édesanya találta ki. Rosszul esett neki, hogy kisfia minden este azzal a kérdéssel nyaggatta: „Hányat kell még aludnunk, hogy megjöjjön a Jézuska?” Egy nap fogott egy kartont, huszonnégy mezőre osztotta, mindegyikre rátűzött egy bonbont. Kisfia mindennap lecsippenthetett egyet. A kisfiúból idővel felnőtt lett. Eszébe jutott egyszer az édesanyja naptára. Úgy gondolta, hogy más gyerekeknek is örömet szerezhetne vele, és ezért elhatározta, hogy adventi naptárakat készít és árusít. Nagy sikere lett. Nemsokára gyárak sora foglalkozott adventi naptárak készítésével. Gerhard Lang, az adventi naptárak atyja 1974-ben hunyt el Münchenben, igen idős korában.

Karácsony

Bizony, ahány ország, annyi szokás! De általában mindenhol december 25-én kezdődik karácsony és január 6-án végződik, amikor a hagyományok szerint a bölcsek érkeztek. Bár vannak olyan keresztény vallások is, ahol január 6-a a karácsony. A karácsonyt megelőző hónap, az advent, szintén fontossággal bír, ez az ideje a Megváltóra való várakozásnak. S az adventen belül bizonyos napok különböző országokban nagyobb fontosságot kaptak, mint pl. a svéd Szent Lucsia nap, Európában pedig a Mikulás. Ez alatt az idő alatt világszerte sok a parti, finomságokat esznek az emberek és tradicionális karácsonyi énekeket énekelnek. Egyre elterjedtebb az a szokás is, hogy egy örökzöld fát bevisznek a házba és kidíszítik csillogó díszekkel, édességekkel és igazi, vagy elektromos gyertyácskákkal - bár ez még a déli országokban ritka.

Karácsony este Európában mindenki hazamegy korán, naplemente után „megjön az angyal”, ünnepi vacsora van és kibontják az ajándékokat. Sokan később elmennek az Éjféli Misére, vagy másnap reggel a templomba, hogy megünnepeljék Jézus születése napját. Az angolul beszélő országokban a gyerekek korán lefeküsznek, és az éjjel folyamán egy idős, pocakos bácsi, a Santa Claus körbejárja a világot egy repülő szánkóval, amit 12 rénszarvas húz. Ő aztán lemászik a kéményen és ott hagyja az ajándékokat a már egy hónappal azelőtt felállított karácsonyfa alatt. A gyerekeknek mindig sikerül jó korán felkelni és kiabálva rohannak be a szüleik szobájába, mutogatva nekik, mit hozott a Santa Claus. Ez a szokás ma már erősen terjed a nem keresztény országokban is, mint Kína és India, - most már oda is megy a Santa Claus!

Írország

A gyerekek zsákot raknak ki a Mikulásnak, hogy abba tegye az ajándékokat. És hogy az öregúr se maradjon éhen, az asztalon rétest és egy üveg sört hagynak a számára.

Spanyolország

Itt az erkélyen át bemászó Téliapó hozza az ajándékot. Január 6-án pedig a három bölcset várják a gyerekek, akik szintén ajándékokkal érkeznek.

Belgium

A gyermekek nem ilyenkor, hanem december 6-án kapják az ajándékot a Mikulástól. A karácsonyfa alá vagy a tűzhely közelében lévő zoknikba csak kisebb dolgok kerülnek. A karácsonyi reggeli különleges édes kenyér. Az ünnepi menü aperitiffel indul, majd tenger gyümölcseivel folytatódik, a főétel pedig töltött pulyka.

Mexikó

Az ünnep estéjén énekesek vonulnak az utcára, kezükben hosszú rudakkal, amelyekre csengettyűket és gyertyákat erősítenek. Így mennek át a városon, egészen a templomig.

Norvégia

Karácsonyeste csészényi zabkását hagynak a pajtában, így akarják a rossz szellemeket távol tartani a háztól. A feldíszített fenyőfát a családok - kéz a kézben - körültáncolják, miközben karácsonyi dalokat énekelnek.

Kenya

Még a templomokat is feldíszítik szalagokkal, virágokkal, léggömbökkel, zöld növényekkel. Az ünnepi vacsorát a szabadban készítik el, nyílt tűzön. Ilyenkor a távol élő családtagok is hazautaznak, ha csak tehetik.

Svédország

Karácsony reggelén a templomok égő gyertyákkal várják a híveket. Az ünnepi menü: hering és barna bab. A jó gyerekeknek a Mikulás a Jultomten, egy manó segítségével osztja szét az ajándékokat.

Anglia

A gyerekek még időben levelet írnak a Mikulásnak, amit bedobnak a kandallóba, hogy az a kéményen át az Északi-sarkvidékre repüljön. Ha először az ajándéklista kap lángra, újra kell írni. Karácsonyi különlegesség a mazsolás puding, amelybe kis ajándékot is szoktak rejtetni. Megtalálójának állítólag szerencséje lesz. Anglia divatot is teremtett: itt kezdtek karácsonykor fagyöngyöt függeszteni az ajtó fölé.

Olaszország

Karácsony másnapjának estéjén a gyermekeket meglátogatja a Strega Buffana nevű jó boszorkány. Söprűjén közlekedik Olaszország-szerte, és a jóknak mindenféle finomságot, a rosszaknak pedig szemet visz. Az olaszok jó barátaiknak szárított lencsét szoktak ajándékozni, hogy levest készítsenek belőle. Ez emlékezteti őket a szerény időkre, és ez hoz szerencsét nekik a következő új évben.

Ausztria

A Mikulás (Heiliger Nikolaus) december 6-án ajándékozta meg a jó gyerekeket édességgel, dióval és almával. December 24-én pedig a gyermek Jézus hoz nekik ajándékot és karácsonyfát. A gyerekek izgatottan várják, hogy megszólaljon a csengettyű. Csak ezután léphetnek a gyertyákkal, díszekkel és édességgel feldíszített karácsonyfát rejtő szobába.

Libanon

A családok karácsony előtt egy hónappal gabonamagvakat ültetnek. December 24-én pedig a cserepeket a karácsonyi barlang és a karácsonyfa köré helyezik. A barlang Jézus születésének helyszínére utal.

Franciaország

A kisebb gyerekek kikészítik cipőiket a tűzhely közelébe, hogy karácsony estéjén a Mikulás beletegye az ajándékot. A nagyobbak a felnőttekkel elmennek az éjféli misére, majd hazatérve ülnek az ünnepi asztalhoz.

(Folytatása következik a következő számban.)

Páduai Szent Antal Plébánia karitászcsoportjának hírei:

Az adventi időszakban **jótekonysági vásárt** tartunk a szegény és rászoruló családok megsegítésére. A templomban kihelyezett asztalon fogadjuk az adományokat, cserébe mindenki vehet magának egyet a kikészített díszek közül. A vásár keretében csatlakozunk a Karitászcsoport országos akciójához, az „Egymillió csillag a szegényekért” akcióhoz. A gyűjtésből befolyt pénzt a szegényekre fordítjuk. A már jól ismert és várt csomagok szétszortása idén sem maradhat el, a csoport áldozatos munkájának köszönhetően.

Az Egyházmegyei Karitászcsoport felhívása alapján lehetőség nyílt Krízistámogatási segély pályázására mindazok számára, akik a gazdasági válság következtében kerültek szorongatott helyzetbe.

Az idei nehéz gazdasági helyzet sok család életét teszi kilátástalanná. A Katolikus Karitászcsoport adománygyűjtő akcióba kezdett az év első felében. Ennek keretében összegyűlt bevétel az egyházmegyei karitászcsoportokon keresztül juttatja el a segélyezésre szoruló családoknak.

A segély elnyeréséhez pályázatot kell benyújtani a családoknak. A pályázatban olyan családok vehetnek részt, akiknek a mindennapi megélhetése vált bizonytalanná a házákat is sújtó gazdasági válság következtében. (Pl. munkanélküli lett, váratlan súlyos betegség alakult ki, stb.)

A segély formái: élelmiszer vásárlására szolgáló utalvány; elmaradt közüzemi számla, Héra-alap önrész kiegyenlítésével; gyógyszertámogatás.

Feltétel továbbá, hogy a „krízishelyzetbe került személyek támogatásáról szóló kormányrendelet szerinti támogatás”-ban a család nem részesült. A pályázatot a röszkei Karitászcsoporton keresztül lehet benyújtani. Érdeklődni lehet a 0620/ 400-58-68-as telefonszámon, illetve személyesen a plébánián.

Sajnos a Karitászcsoport egyéb módon nem képes elmaradt számlák kifizetésében részt vállalni. Az elmúlt hónapok szomorú tapasztalata az, hogy a hozzánk folyamodó családok olyan magas értékű tartozásokat neveztek meg, amelynek kifizetésében való részvétel jelentősen meghaladja az anyagi erőinket. A rászoruló családok számára segítségként ruhákat, élelmiszert, bútorokat tudunk felajánlani. Megértésüket köszönjük.

Egy felajánlásnak köszönhetően birtokunkba jutott több **bútor** is, így három ágy, **két működő gáztűzhely** és **egy működőképes hűtőszekrény**, valamint **sok szőnyeg**. Ha valakinek szüksége van hasonlókra, vagy tud olyan családot, akik ezeket elfogadnák, kérjük, jelezze a plébánián vagy személyesen a csoporttagoknak.

Azon rászoruló családok részére, akiknek házfelújítása **bádogos** vagy **tetőfedő munkát** igényel, **Horváth István nagylelkűen felajánlotta**, hogy nagy kedvezménnyel vállalja azt. Felajánlását előre is köszönjük.

Következő találkozó időpontja: **2009. december 3. 17 óra.**

A karitászcsoport elérhetősége:

06(20)400-5868

Kucseráné Dr. Bende Zsuzsanna

A Karitászcsoport koordinátora

Viccek:

W

- Mondja mennyi ideig tart az út Budapestről Győrig?
- Körülbelül két óra.
- És azt megmondaná, hogy Győrtől Budapestig meddig tart az út?
- Jaj, ilyen butaságot hogy lehet kérdezni? Természetesen az is ugyanannyi ideig, két óráig tart!
- Nana, ez nem olyan egyértelmű! - Hiszen Újévig Karácsonytól csak egy hét telik el, de Újévtől Karácsonyig már jóval több.

W

A 80 éves férfi felhívja távol élő fiát.

- Fiam! Anyád és én úgy döntöttünk, hogy elválunk. Arra kérnélek, hogy hívd fel a nővéredet és kíméletesen közöld vele a hírt!

A fia azonnal telefonál a nővérének, és közli vele a rossz hírt. A nővére azonnal intézkedni kezd.

- Azonnal csomagolunk, hazautazunk és rendbe rakjuk a dolgokat. - Majd felhívja az apját is

- Azonnal hazautazunk, addig ne csináljatok semmit!

Az apja

- Jó, akkor várunk. Majd odafordul a feleségéhez

- Nos, a gyerekek nálunk töltik a karácsonyt. Csak azt tudnám, húsvétra mit fogunk kitalálni.

W

- **Hallom, letartóztatták a férjedet.**
- **Igen. Az idén túl korán kezdte meg a karácsonyi bevásárlást.**
- **Hogyan? Hiszen már majdnem Karácsony van!**
- **Úgy értem, mielőtt még az üzlet kinyitott volna.**

W

Az ötéves Janika megkérdi az anyjától:

- Anyu, igaz, hogy a jó Isten mindent tud?
- Persze hogy igaz, kicsim.
- Azt is tudja, hogy én most lekváros kenyeret eszem?
- Azt is...
- És azt is, hogy ezen nagyon kevés a lekvár?

W

Repülőgépen az egyik utas panaszkodik a légikísérőnek, hogy zavarja a kiégett, villogó fénycső. A légikísérő elmegy a gép elejéhez és lekapcsolja a világítást.

A szomszéd utas odaszól a panaszosnak:

- Ha lehet, a hajtóműveket ne emlegesse!

Az alább felsorolt fanevek vízszintesen, függőlegesen és átlósan olvashatók – balról jobbra és jobbról balra, illetve felülről lefelé és alulról felfelé. A megmaradt betűket sorban összeolvasva a következő versrészlet címét és íróját kapják meg megfejtésként:

Rejtvény!!!

„Hajolj felém, tanulj meg engem,
Próbáld meghallani csepp hangomat,
Hogy rám ismerj, ne légy olyan magad,
Olyan tökéletesen egymagad,
Ha egyszer neveden szólítalak a föld alatt,
S feléd fordítom sose látott, igazi arcomat.”

F	A	N	Y	A	R	K	A	S	Z	A	Ő
A	F	R	A	V	I	Z	S	T	A	G	Y
F	A	K	Ó	R	O	B	I	F	Y	B	N
Ü	E	G	Ü	F	Ó	S	N	E	A	A	E
Z	C	S	E	R	Z	Á	R	M	F	F	F
A	C	U	L	A	P	T	G	D	T	A	E
A	Ó	A	F	I	Y	S	O	M	E	T	Y
Z	I	A	L	Á	S	R	Á	H	L	É	N
O	D	U	N	J	U	H	A	R	É	R	E
M	T	N	A	S	P	O	L	Y	A	K	G
I	F	A	F	Y	N	É	P	E	L	O	E
M	Ü	V	A	D	K	Ö	R	T	E	B	J

Bokrétafa, Boróka, Cser, Dió, Életfa, Fanyarka, Füge, Fűz, Gyertyán, Hárs, Jegenyefenyő, Juhar, Lepényfa, Luc, Mimóza, Naspolya, Nyár, Som, Szivarfa, Tiszafa, Tulipánfa, Vadkörte

A rejtvényre adott megfejtéseiket **minden hónap 28-ig** várjuk. Leadhatók a sekrestyében, a „Csodatévő” szerkesztőinél, a „Csodatévő fillérek” perselybe vagy Interneten.

Előző rejtvényünkre **három** helyes megfejtés is érkezett:

Márki Istvánné, Papp Istvánné, Vlocskó Mihályné

A novemberi rejtvényünk helyes megfejtése:

" Mert azok mind abból adtak, amiben bővelkedtek ez pedig az ő szegénységéből bedobta mindenét."

CSODATÉVŐ

A röszei egyházközség havonta megjelenő lapja

Szerkesztette: Ábrahám Judit, Börösök Eszter, Kiss Gábor, Ocskó Sebastian, Tóth Zoltán

Nyitóoldal képeit rajzolta: Kohn Róbert

Lektorálta: Liskai Tamás plébániai kormányzó

E-mail: csodatevo@citromail.hu